

KOPŘIVNICKÉ NOVINY

**Další číslo
Kopřivnických novin
už ve středu
27. října**

TÝDENÍK MĚSTA KOPŘIVNICE A JEHO OKOLÍ

21. ŘÍJNA 2021 • ČÍSLO 37 • ROČNÍK XXX

WWW.KOPRIVNICE.CZ

CENA 7 Kč

Firma nevyklučuje dřívější dokončení revitalizace centra

Kopřivnice (dam) – Už minulý týden měli pracovníci společnosti Geosan Group položit zbývající část tubosideru. Oválné ocelové roury, kterými má protékat Kopřivnička, ale zatím zůstávají připraveny na staveništi.

Jejich umístění do koryta potoka brání kolize s kabely vysokého a nízkého napětí.

„Intenzivně pracujeme ve spolupráci s městem na řešení této situace a chtěli bychom v tomto týdnu po-

kračovat v pokládku,“ říká Petr Horňák, vedoucí projektu v Kopřivnici. Práce ale podle zástupců stavební firmy běží podle původního plánu a první etapa spočívající v novém zatrubnění Kopřivničky bude hotova do

konce letošního roku.

V zimě pak ruch na stavbě zřejmě na nějakou dobu ustane. Původní harmonogram počítal s pauzou od prosince do konce března. „Jsme však připraveni pokračovat tak dlouho, dokud

nám to počasí dovolí. Pokud by nastal prudký pokles teploty a my nebyli schopni dodržet technologické předpisy, tak se budou muset práce přerušit,“ dodává Petr Horňák.

(Pokračování na straně 2)

Na zklidnění dopravy dohlíží druhý stacionární radar

Kopřivnice (hod) – V tomto týdnu byl instalován druhý stacionární radar. Kopřivnice tak má tři měřicí stanoviště a dva radary, které se budou mezi nimi přesouvat. Pořízení druhého stacionárního radaru na měření rychlosti projíždějících vozidel schválila rada letos v červnu. Důvodem navýšení počtu měřících radarů je zklidnění dopravy a tím pádem zvýšení bezpečnosti všech účastníků silničního provozu, zejména dětí a chodců. „Z měření, která v minulosti prováděla městská policie a později je potvrdil i stacionární radar, jezdí mnozí řidiči velmi rychle. Jen v loňském roce zaznamenal stacionární radar 15 661 případů, které byly předány k dořešení na oddělení přestupků,“ konstatoval místostarosta Dušan Krompolec.

(Pokračování na straně 2)

Začíná oprava nejpoškozenější části střechy kulturního domu

Kopřivnice (dam) – Už na začátku tohoto týdne došlo k předání staveniště, a začala tak havarijní oprava dvou nejkritičtějších částí střechy kulturního domu. Z důvodu nedostatku kapacit, materiálů i jejich ceny na trhu se městu opakovaně nepodařilo v letošním roce najít dodavatele pro rekonstrukci celé střechy tvořené 15 technicky samostatnými střešními objekty. „Bohužel stav částí střechy především v té části budovy, kde sídlí technické muzeum, je tak špatný, že nebylo možné čekat na příští rok. Proto jsme využili zákonné výjimky a se zadáním této veřejné zakázky oslovili přímo rožnovskou firmu Izolting Moravia, s. r. o. Kromě zkušeností sehrálo roli i to, že jako jedna z mála firem má k dispozici potřebný materiál,“ připustil místostarosta Dušan Krompolec.

(Pokračování na straně 2)

Lida Rakušanová, Miroslav Karas, Jiří Pehe a Prokop Tomek byli před týdnem hlavními hosty dalšího ročníku Kopřivnického pressování. Diskuzi v kulturním domě předcházelo odhalení pamětní desky Ladislavu Cvičkovi. FOTO: DAVID MACHÁČEK

Už brzy by tatro mohly místo nafty tankovat vodík

Kopřivnice (dam) – V nádrži tatro místo nafty vodík a místo škodlivých výfukových plynů jen čistá voda. To není vize ze sci-fi povídky, ale reálná a podle představitelů kopřivnické automobilky i blízka budoucnosti vozů z produkce místní automobilky. Druhá nejstarší stále fungující automobilka světa nastartováním intenzivního vývoje alternativních pohonů reaguje na požadavky uhlíkové neutrality. „Evropští výrobci nákladních vozidel se zavázali, že od roku 2040 nebudou nabízet vozidla na fosilní paliva, což v dnešním vnímání deklaruje i technologie LPG, CNG a všechny, které byly ještě pár let zpět nazývány budoucností. Automobilový průmysl se nyní

dostává do zlomového bodu jako na přelomu 19. a 20. století, kdy si vybojoval své místo na slunci spalovací motor vedle elektromotoru, páry a dalších typů pohonu,“ říká Radomír Smolka, ředitel Výzkumu a vývoje Tatra Trucks s tím, že bateriová vozidla, která se nyní silně prosazují v oblasti osobní dopravy, nejsou pro Tatra použitelnou cestou. „S určitou nadsázkou říkám, že Tatra si musí vozit elektrárnu s sebou, pokud má na elektrinu jezdit. My potřebujeme něco, co elektrinu vyrábí. Nemůžeme doufat, že každých 50 km bude stát nabíjecí stanice nebo bude k dispozici zásuvka,“ vysvětluje Radomír Smolka, proč se kopřivnická automobilka chce zaměřit právě na vodíkové

palivové články.

Funkčně by se tatra na vodík neměla lišit od jejích sester se spalovacími motory. Výkon a dojezd musí být na srovnatelné úrovni, aby zákazník nemusel dělat kompromisy. Tatra poháněná elektromotorem bude zřejmě navíc, na rozdíl od většiny elektroaut, vybavena i převodovkou, aby si zachovala svou výjimečnou prostupnost terénem. Revoluční změnu chce Tatra zvládnout ve velmi krátkém čase. Ještě letos má být uzavřeno technické zadání vozu, ve čtvrtém čtvrtletí příštího roku by už Tatra chtěla mít připravený vůz pro instalaci palivových článků a všech technologií s nimi spojených.

(Pokračování na straně 2)

Pressování předcházelo odhalení pamětní desky

Kopřivnice (dam) – Už týden před vstupem do budovy ZŠ dr. Milady Horákové visí odhalena pamětní deska věnovaná Ladislavu Cvičkovi. Její slavnostní odhalení s krátkým hudebním vystoupením a vzpomínkami několika řečníků na osobnost oblíbeného pedagoga a čestného občana Kopřivnice předznamenalo další ročník Kopřivnického pressování. Nebyla to rozhodně náhoda, protože právě Ladislav Cviček byl po 23 let spoluorganizátorem a moderátorem kopřivnických diskuzních fór věnovaných politickým, společenským a filozofickým tématům, ať už pod dnešním názvem, nebo dřívějším označením Myšlenky TGM a současnost.

(Pokračování na straně 2)

Ve Štramberku slavili výročí dráhy

Štramberk (hod) – Stovky lidí přilákaly v sobotu 16. října oslavy 140. výročí tratě spojující Studénku se Štramberkem.

Největší atrakcí byla možnost svést se historickou vlakovou soupravou taženou parní lokomotivou 423.041 zvanou Velký Bejček z roku 1924. Ta přijela na štramberké nádraží z Veřovic a přivezla členy divadelního spolku Pod věží, kteří se hráli krátkou scénku. Hlavním důvodem vzniku dráhy byl odvoz štramberského vápence do ostravských hutí. Jak se přítomní dozvěděli, vlakové spojení využívali i další živnostníci z blízkého okolí.

(Pokračování na straně 2)

Železniční trať mezi Studénkou a Štramberkem slavila 140. výročí od svého založení i scénkou štramberských ochotníků. FOTO: D. HOĐÁKOVÁ

Dva developéři představí porotě svůj záměr pro zastavění lokality „Západ“

Kopřivnice (dam) – O možnost zastavět území o rozloze přibližně 17 tisíc metrů čtverečních situované na výjezdu z města směrem na Závěšice se oficiálně ucházejí dvě developerské společnosti. První z nich je havlíčkovobrodská společnost UNNI Development beta, s. r. o., firma, která je součástí rodiny holdingu několika firem, které se v názvu odlišují použitím písmen řecké abecedy a jsou majetkově i personálně propojené s mateřskou společností UNNI Development, s. r. o. Ta se na trhu s bydlením a nebytovými prostory pohybuje zhruba osm let, jedná se tedy o zkušenou společnost, která není v dané stavební oblasti žádným nováčkem.

Druhou společností, která má o lokalitu Západ zájem, je Eden Rožnov,

s. r. o., což je developerská společnost navzdory názvu sídlící v Praze. Ta například v nedalekém Rožnově v lokalitě na Písečné postupně buduje projekt s bezmála osmdesáti různě prostornými byty v patnácti samostatných různě řešených objektech. Nabídky doručené na radnici do konce srpna už za sebou mají první kolo hodnocení, ve kterém zástupci odborů městského úřadu posuzovali splnění podmínek daných v oznámení záměru prodeje. „V této fázi hodnocení byly obě společnosti požádány o vysvětlení a upřesnění některých nabídek. V této fázi u jedné ze společností ještě očekáváme drobné upřesnění, které musí být dodáno před prvním jednáním hodnotící komise naplánované na 26. října,“ říká místostarosta Dušan Krompolec. (Pokrač. na 2)

Firma Geosan nevylučuje dřívější dokončení revitalizace centra města

(Dokončení ze strany 1)

Na druhou stranu bude společnost respektovat dohodu s městem a chce ctít stanovený harmonogram a podmínku, že nemá zabrat najednou celé náměstí. „Proto s některými demolicemi, které bychom mohli v zimě dělat, počkáme až na dobu, kdy postoupíme dál v jiných částech stavby,“ vysvětlil Petr Horňák.

Dokončením zatrubnění Kopřivničky podle realizační společnosti končí zároveň i časově a technicky nejnáročnější část stavby a další části rekonstruovaného centra by se měly proměňovat rychleji. „To, co nás čeká, jsou z 90 % zpevněné plochy z litého betonu, velkoformátové dlažby, asfaltu či žulových kostek. Na tom není technicky nic složitého na rozdíl od tubosideru. Další výzvou bude prvek „Lašské brány“. Ten je náročný z hle-

diska receptury, jedná se totiž o pohledový beton z bílého portlandského cementu. Budeme pracovat se speciálním bedněním a složením betonu, ale technicky už nás nečeká nic složitého,“ míní Petr Horňák. Je tak možné, že práce oproti harmonogramu ve smlouvě ještě zrychlí. Geosan Group ve svém interním harmonogramu dokonce počítala se spojením některých technologicky navazujících činností a operuje s možností odevzdat kompletně dokončené dílo už na konci příštího roku, tedy zhruba o pět měsíců dřív, než bylo dohodnuto. Oproti tomuto ambicióznímu plánu je sice stavba v mírném skluzu, ale i tak firma potvrzuje snahu zakázku dokončit před termínem stanoveným ve smlouvě.

Postup prací je plánován tak, že než začne Geosan Group pracovat na

dalších věcech, dokončí dnes rozkopanou a zaplacenou část centra města a až následně se posune dál. „Začneme připravovat základy pro Lašskou bránu a následně nasypávat konstrukční vrstvy. Začnou vznikat ucelené plochy, které budeme zadlažďovat,“ říká Petr Horňák.

Realizace největšího stavebního projektu ve městě za poslední léta přišla ve chvíli, kdy nejen stavebnictví prochází turbulentním vývojem. Podle zástupců firmy ceny stavebních materiálů za poslední půlrok stouply o zhruba 20 procent. U některých druhů materiálů je to ale i 150 procent, a navíc některé komodity jsou nedostatkovým zbožím. Nic z toho by ale rekonstrukci centra ohrozit nemělo. „Je to situace, kterou nikdo ne-předpokládal, a došlo k velké nerovnováze mezi smlouvami a sku-

tečností, kterou žijeme. Bohužel jsme ve veřejné zakázce, která má jasná pravidla a všichni je musíme dodržovat. Tam, kde je to možné, budeme samozřejmě s městem o cenách jednat, cokoliv nad to, co nám umožňuje smlouva, je naše podnikatelské riziko,“ říká Milan Vokoun, ředitel ostravského závodu společnosti Geosan Group.

S dodávkami materiálu zatím společnost problém nemá. Co potřebovala, zatím vždy u svých dodavatelů získala, i když za mnohdy výrazně jiné ceny, než s jakými původně kalkulovala. Například s výrobcem dlažby má Geosan Group dodavatelskou smlouvu, která mu zajišťuje konkrétní materiál cenově i fyzicky na skladě do konce roku 2022. Firma už má zajištěna i veškerá svítidla, ať už pouliční lampy nebo

bodová svítidla ke schodům a potřebnou kabeláž. Jisté problémy s dodávkami se sice objevují, ale podle zástupců společnosti nejsou tak fatální jako v případě automobilového průmyslu nebo i u stavebních projektů jiného charakteru, kde se například nedostává oceli nebo izolačních materiálů. Prodlevy u některých dodávek jsou prý maximálně dvouměsíční a vzhledem k rozsahu stavby je firma schopná práce koordinovat tak, aby ji zpožděné dodávky nelimitovaly.

Podle ředitele Milana Vokouna Geosan Group kopřivnickou zakázku považuje za velmi prestižní a důležitou. „Děláme vše proto, aby nejen město, ale především obyvatelé Kopřivnice byli spokojeni s výsledkem a my splnili všechno, co jsme při uzavření kontraktu slibili,“ uzavřel Milan Vokoun.

Začíná oprava...

(Dokončení ze strany 1)

Předpokládaná hodnota rekonstrukce dvou nejzuboženějších částí střechy se pohybuje okolo tří a tři čtvrtě milionu korun. Oprava, která začíná v těchto dnech, by měla být hotova nejpozději do dvou měsíců. Mezitím radnice pracuje na zadávacích podmínkách soutěže, ve které vybere zhotovitele opravy zbytku střechy kulturního domu v roce 2022.

Cestou, jak se do budoucna vyhnout řešení havárií prostřednictvím nestandardních nástrojů, je podle místostarosty Krompolce kompletní pasportizace majetku města. „Šlo by o určitý soupis majetku se zhodnocením jeho skutečného stavu, což městu umožní s větším předstihem plánovat priority v oblasti investic do budov,“ doplnil Dušan Krompolec.

Pamětní deska připomínající osobnost učitele a čestného občana Ladislava Cvička je už týden k vidění u vstupu do ZŠ dr. Milady Horákové, kde působil. FOTO: DAVID MACHÁČEK

Pietní akt připomene vznik republiky v roce 1918

K o p ř í v n i c e (hod) – Kopřivnice si připomene Den vzniku samostatného Československa vzpomínkovým setkáním, které se uskuteční ve středu 27. října v 16 hodin, den před výročí vzniku republiky. Kytice k pomníku prvního československého prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka položí zástupci města Kopřivnice, Masarykova demokratického hnutí, Svazu bojovníků za svobodu a Obce Slováků. Krátký proslov přednese starosta města Miroslav Kopečný. Slavnostní atmosféru podvečera podtrhne vystoupení Pěveckého sdružení Kopřivnice, v jehož podání zazní i československá hymna.

Farmářský trh nabídl výrobky, zdravotní osvětu i charitu

K o p ř í v n i c e (hod) – Poslední farmářský trh, který se konal v pátek 15. října, nabídl kromě čerstvých surovin, kvalitních potravin a regionálních výrobků také výstavku hub. Lidé, kteří na něj přišli, mohli využít možnosti nechat si bezplatně změřit tlak, hladinu glukózy a cholesterolu, BMI či množství tuku v těle. Této nabídky využilo 65 zájemců. V rámci trhu proběhla i sbírka teplého ošacení pro potřebné, které bude předáno organizacím starajícím se o lidi bez příštěší.

Pressování předcházelo...

(Dokončení ze strany 1)

Letos byli hosty Pressování historik Prokop Tomek, novinářka Lída Rakušanová, politolog a publicista Jiří Pehe a někdejší zpravodaj ČT v Rusku a Polsku a aktuálně šéf Ostravského studia České televize Miroslav Karas. Všichni hosté nejdříve zmínili svůj vztah k Radiu Svobodná Evropa a následně se už společně s moderátorem Radkem Kubičkem pustili do diskuze. V té se dotkli nejen aktuálních témat, jakými je povolební situace v tuzemsku a perspektivy vládnutí vznikající nové koalice, ale i zdravotního stavu prezidenta a zamlčování důležitých informací o způsobilosti a kondici hlavy státu nebo o roli veřejnoprávních médií a dalších oblastí.

Ve Štramберку se slavilo výročí...

(Dokončení ze strany 1)

Na nádraží ve Štramберку byla připravena nejen výstava fotografií k trati a těžbě vápence, ale i komentované prohlídky pracoviště výpravčího. V poledne pak zahrál dechový orchestr. V průběhu dne projel historický vlak trati mezi Štramberkem a Studénkou a divadlo sehrálo štramberské ochotníky dvakrát ve Štramберку i ve Studénce. Železniční trať Studénka – Veřovice je dlouhá 27 km a byla vybudována ve dvou etapách od 19. prosince 1881 do 25. července 1896. Na trati na úseku Studénka – Štramberk byl provoz zahájen 19. prosince 1881 a na úseku Štramberk – Veřovice začaly vlaky jezdit 25. července 1896.

Dva developéři představí porotě svůj záměr pro zastavění... Na zklidnění dopravy dohlíží...

(Dokončení ze strany 1)

Ten také potvrdil, že radní minulý týden jmenovali porotu, která by měla vybrat nejvhodnějšího uchazeče o koupi pozemků pro výstavbu rodinných a bytových domů v lokalitě „Kopřivnice – Západ“. V devítileté porotě je kromě kompletního vedení města a vedoucích radničních odborů majetku, rozvoje a stavebního řádu také městská architektka a dva externí odborníci na architekturu a urbanismus. Vnější odborný pohled mají poskytnout Kamil Mrva a Jan Malík, architekti, kteří navíc působí v komunální politice. Oba navíc mají zkušenosti z oblasti chodu samospráv, kdy v případě Kamila Mrvy jde o stávajícího zastupitele Kopřivnice. Jan Malík je v tomto volebním období starostou

sousedního Příbora.

Už před prezentacemi obou firem, které mají zájem v lokalitě Západ stavět, je podle slov místostarosty Krompolce možné říci, že obě předložily k posouzení zajímavý, kreativní a životaschopný projekt. „Každý z uchazečů má při navržení zastavění daného území vlastní filozofii. Každý projekt je jiný a oba mají své klady i zápory. Nečeká nás jednoduché rozhodování,“ uvedl Dušan Krompolec. Cena, kterou developéři za pozemky nabídnou, by přitom podle něj nemusela hrát zcela dominantní roli. „Samozřejmě nemůžeme a nebudeme prodávat pod cenou, ale pokud bychom sponovali prodejní cenu, ve výsledku by ji zaplatil konečný klient, a proto bychom se měli řídit i jinými parametry a především

umožnit, aby se na trh dostaly nedostatečné byty, a to v rozumném čase,“ uvedl místostarosta odpovědný mimo jiné za oblast bydlení.

O prodeji pozemků, které město v lokalitě Západ vlastní, by za určitých okolností mohlo být rozhodnuto ještě letos. „Je těžké předvídat, jestli porota bude schopná vytknout verdikt hned na prvním jednání, nebo se bude muset sejít víckrát. Svůj čas si vyžádá také příprava smluvního vztahu, který bude mimořádně složitý. Poslední slovo bude mít každopádně zastupitelstvo. Pokud k jednání o prodeji dojde už letos, bude to jistě dobře, ale spíš než na termín budeme hledět na důkladnou přípravu prodeje tak, aby výsledek byl ve prospěch města a jeho občanů,“ doplnil Dušan Krompolec.

nás jsou jejich postupy prakticky nevyužitelné. Osobák jednoduše není nákladák a město není offroad. Parametry, kterých musíme dosáhnout my, jsou úplně jinde,“ vysvětluje Radomír Smolka, proč si Tatra prošlapává cestu sama, byť má spolehlivého technologického partnera v automobilce DAF.

První tatrou s palivovými články má být nákladák pro těžební průmysl. Jednat se bude zřejmě o auto s podvozkem 8 × 8 a celkovou hmotností 50 tun. „Je dobře, že jsme si na začátek stanovili tak těžký úkol. Zkušenosti, které nabrali kolegové na dálnicích, tady moc neplatí a o to je náš projekt zajímavější,“ libuje si šéf tatrováckého vývoje.

Elektromobil poháněný vodíkovými palivovými články je zatím tou nejvíce rozpracovanou, ale nikoliv jedinou alternativou pohonu tater budoucnosti, se kterou jejich konstruktéři koketují. „Například i přímé spalování vodíku je pro nás téma. Je to i možná cesta, jak prodloužit život vzduchem chlazeného motoru. Komuniku-

jeme s ČVUT Praha a VUT Brno, přičemž cílem je zpracování studie, zda to vůbec dává smysl a jestli takové řešení bude Evropa akceptovat. Při spalování vodíku sice nevzniká CO₂, nicméně malé množství emisí, zejména oxidu dusíku stále vzniká. Pokud bude tlak na zcela bezemisní provoz, pak zůstávají ve hře jen baterie a vodíkové palivové články,“ poznamenal Radomír Smolka.

Takto rigidní přístup zatím ale panuje pouze v případě aut pro budoucí evropský civilní trh. Tatra, která dodává i do zemí mimo Evropskou unii a silně se zaměřuje i na armádní zákazníky, uvažuje například i o nasazení hybridních tater kombinujících spalovací motory s elektrickými. „Armády stále častěji požadují tichý či beztermální chod vozidel a jinak než elektromotorem toho nedosáhneme. Lákavé je i časově omezené výrazné zvýšení výkonu. Dle mého názoru je čistě elektrické bateriové auto pro armádu nesmysl. Proto se hybridní technologii také vážně zabýváme,“ uzavřel Radomír Smolka.

(Dokončení ze strany 1)

Druhé měřicí zařízení město koupilo od kunovické firmy Ramet. „Rada v červnu schválila přímý nákup od této firmy, od níž máme i první zařízení. Je to proto, abychom předešli problémům se vzájemnou komunikací různých typů softwaru a hardwaru. Pořízení nového radaru přišlo na 850 tisíc korun včetně DPH,“ upřesnil místostarosta Dušan Krompolec.

První skříň pro stacionární radar byla instalována před třemi lety u Muzea Fojtství na ulici Záhumenní, další dvě stanoviště přibyla vloni v květnu. Jedno je na ulici Obránců míru u výjezdu na Závěšice a druhé v Lubině na hlavním tahu mezi Příborem a Frenštátem. „J získané finance z pokut za překročení rychlosti město využívá na prevenci, například na opatření pro zvýšení bezpečnosti především chodců. Jen v letošním roce byl například zrekonstruován přechod pro chodce u Komerční banky,“ dodal Dušan Krompolec.

Městská policie Kopřivnice slaví 30. výročí od svého vzniku

Kopřivnice jako první v okrese zřídila městskou policii

K o p ř i v n i c e (hod) – Strážníci kopřivnické městské policie už třicet let dohlížejí na pořádek a dodržování vyhlášek ve městě i v místních částech. Městská policie v Kopřivnici vznikla 18. října 1991, ale první strážník nastoupil do služby o tři dny později, a tak se její fungování počítá až od 21. října. Kopřivnice byla první obcí v novojičínském okrese, která zřídila městskou policii. „Zákon o městské policii byl schválen až 6. prosince 1991, Kopřivnice tak byla napřed. V té době jsme už měli čtyři strážníky,“ poznamenal místostarosta Dušan Krompolec, který je pověřen řízením městské policie. Od svého vzniku prošla městská policie mnoha změnami, od per-

sonálních, změny místa služebny až po rozšíření teritoria působnosti.

„Zřízení městské policie vidíme jako službu občanům. Byť je to ozbrojená složka, zakládáme si na tom, aby se chovala vstřícně a přívětivě. Máme nakročeno správnou cestou, jsme ochotni jít vstříc požadavkům městské policie. Zároveň město bude požadovat naplnění těchto vizí s tím, že městskou policii vnímáme jako sebevědomou složku, která plní řádně své povinnosti vyplývající ze zákonů, kterých není málo a které vzhledem ke svému oprávněním musí zvážit i je dobře znát. Do budoucna chceme zvýšit profesionalitu městských strážníků včetně fyzické pří-

pravy, které se chceme věnovat od příštího roku,“ přiblížil vize, kterým se chce město věnovat, místostarosta Krompolec.

Až do března 2016 dohlíželi na veřejný pořádek strážníci jen na území Kopřivnice a místních částí. Od 1. dubna 2016 se jejich působnost rozšířila i o Štramberk, a to na základě veřejnoprávní smlouvy podepsané mezi oběma městy. „Přítomnost našich strážníků na území Štramberka vyhodnocuji tamní občané převážně pozitivně. V současné době vedeme jednání s vedením obce Ženkla, kteří by rádi, aby se působnost naší městské policie rozšířila i na jejich obec,“ uvedl místostarosta Krompolec.

Velká část technického vybavení byla pořízena za dotační peníze

K o p ř i v n i c e (hod) – Vybavení strážníků pro výkon služby je od počátku velmi slušné. Už v době jejího vzniku investovalo město nemalé finanční prostředky do jejího vybavení, a to jak do výstroje, tak do výzbroje.

„Měli jsme štěstí, že město bylo zapojeno do projektů prevalence kriminality, kde získávalo po určitou dobu poměrně slušné dotace. Z nich jsme postupně zakoupili nejen kamerový systém, ale i jízdní kola, radiostanice, vzduchovky pro Klub Kamarád a služební psy. To bylo i díky tomu, že Kopřivnice byla zařazena mezi města s poměrně velkým nápadem trestné činnosti, a tak spoluúčast města byla na pořizovaných věcech poměrně malá. Dnes už tomu tak není, protože dotace lze získat jen na vyloučené lokality, ale ty v Kopřivnici nejsou,“ uvedl Jan Müller, velitel kopřivnické městské policie.

Strážníci tak postupně získali nejen kamerový systém, přenosné kamery, ale také přenosný radar na měření rychlosti, který používají od roku 2003. Od roku 2018 provozují i nový stacionární radar, který přesouvají mezi třemi stanovišti.

„Máme modernizovaný kamerový systém, který se skládá z 25 kamer, které jsou propojeny i se služebnou Policie ČR. Policie je může ovládat a zaměřit tam, kde potřebuje. To v minulosti nebylo. Kamery jsme mohli ovládat jen my na naší službě. K ostraze objektů máme i centralizovaný pult, který provozujeme od roku 1993. V roce 2012 prošel významnou modernizací. Vloni na něj bylo napojeno 82 objektů, z toho přesně polovinu vlastní město. Díky tomuto zařízení se nám daří zachytit pachatele přímo při činu nebo někde poblíž. Účinnost zařízení je úměrná naší dojezdové vzdálenosti. Navíc dnes disponujeme vysílačkami, díky nimž vidí stálá služba, kde se strážníci pohybují, a může vyslat k zásahu toho, kdo je nejbližší. Tím se rovněž zvyšuje účinnost zásahu,“ poznamenal šéf městských strážníků.

Městská policie průběžně obměňuje i vozový park. Strážníci jezdí v autech Dacia Duster, která mají patřičnou výbavu. Jedno z nich v roce 2019 vyměnili za Hyundai. „Město nám v tomto hodně vychází vstříc a práce městské policie si váží. Proto ve výzbroji a výstroji nezaostáváme a můžeme je obměňovat,“ podotkl Jan Müller.

Na čtvrtém, současném místě služebny fungují už 15 let

K o p ř i v n i c e (hod) – V průběhu třiceti let měli strážníci svou služebnu na čtyřech místech. V době vzniku to byla jedna kancelář v přízemí bývalého městského úřadu, v srpnu 1992 se stěhovali do vilky na ulici Kadláčkově a v prosinci téhož roku se stěhovali znovu, do zrekonstruovaných prostor v přízemí kasáren na ulici České.

„Tato služebna patřila k nejlepším a nejvybavenějším v okrese. Z ní jsme se stěhovali v červenci 2006 do zadní části nové radnice, kde sídlíme dodnes. Tehdy jsme dostali prostory, které zbyly. V minulosti ale existoval záměr přestavět bývalou tatrováckou vrátnici pro naše účely, ale z něj sešlo. Stávající prostory jsou celkem malé, pro zázemí jsou nevyhovující. Pozitivem je, že máme napojení a servis úřadu,“ konstatoval Jan Müller, velitel kopřivnické městské policie.

V pondělí začaly exkurze škol a školek v prostorách služebny městské policie, které jsou součástí programu oslav 30. výročí její existence. FOTO: DANA HOĐÁKOVÁ

Strážníci nejvíce spolupracují se státní policií

K o p ř i v n i c e (hod) – Od zřízení městské policie je jejich hlavní činností dohlížení na bezpečnost ve městě a dodržování veřejného pořádku. Postupně se změnou legislativy se jejich kontroly přesunuly i do dopravy, kde dbají na parkování a na vybraných komunikacích měří rychlost projíždějících vozidel.

Strážníci v průběhu školního roku zajišťují na nejfrekventovanějších přechodech dětem bezpečné přecházení. „Těchto požadavků je poslední dobou víc. Hlídáme přechody u okružní křižovatky u ZŠ dr. Milady Horákové, u školy sv. Zdislavy, přechod u ortodontie na ulici Záhumenní, kde se jezdí celkem rychle. Měli jsme žádost, abychom hlídali i na Obránců míru, ale tam to převzala státní policie, byť nepravdělně,“ uvedl Jan Müller, velitel městské policie.

Prioritou pro městskou policii jsou záležitosti veřejného pořádku a kontroly parkování. „V závislosti na ročním období řešíme různé případy. Například přes léto

nebývá problém s bezdomovci, ale nyní, jak se začíná ochlázovat, tak se snaží dostat do domů. Pravidelně kontrolujeme veřejné WC, vilu, veškeré prostory, kde se dá ohřát a schovat před deštěm. V létě je to nejčastěji rušení nočního klidu,“ upřesnil šéf městských strážníků.

Při řešení přestupků nejčastěji městská policie spolupracuje se státní policií. „Vzájemně se informujeme i pomáháme. Pokud máme málo strážníků a jedeme na protialkoholní záchytnou stanici ve Frýdku-Místku, oni zaskočí za nás, pokud oni potřebují třeba pomoci u dopravní nehody, vyjždíme za nimi. Ta spolupráce je opravdu provázaná a funguje dobře,“ okomentoval spolupráci Jan Müller. Městská policie spolupracuje i s dalšími organizacemi – se Slumekem, s odborem sociálních věcí, ale i exekučními kanceláři či soudy, pro které doručují písemnosti.

V poslední době řeší strážníci nejčastěji přestupky. Je to dáno i tím, že se

zvýšila hranice škody, kdy už se jedná o trestný čin. „Někteří nyní bezstarostně kradou dále, jiní se snaží cíleně dostat na zimu do věznic, které jsou už nyní přeplněné. Bezdomovců přibývá, protože tady jsou obchody, kde si mohou nakrást jídlo. Jsou tady organizace – Renarkon, Racek a azylový dům, kde se o ně postarají,“ podotkl šef městských strážníků.

Od nového roku se městská policie bude více zaměřovat na prevenci. „Vzhledem k tomu, že v dnešní době je velmi důležitá komunikace, ať už obyvatelů s městem, jeho složkami a státem obecně, tak chceme zvýšit povědomí o práci městské policie, například prostřednictvím sociálních sítí. Nyní pracujeme na pilotním projektu, od příštího roku bychom měli jet naplno,“ nastínil nový záměr místostarosta Dušan Krompolec, který je pověřen řízením městské policie. Od září je novým zástupcem velitele městské policie Lenka Janíková, která bude mít prevenci kriminality na starosti.

Personální plán je navýšení stavu na 24 strážníků

K o p ř i v n i c e (hod) – Prvním strážníkem městské policie, který nastoupil v říjnu 1991, byl Jan Müller. Ten byl tehdy jmenován do funkce vedoucího odboru městské policie. Hned od 1. listopadu nastoupili další tři strážníci, jedním z nich je Vladimír Krompolec, který s přestávkou dvou let, kdy přešel k Městské policii v Novém Jičíně, slouží dodnes.

Počty strážníků se postupem času navyšovaly. „V jednom období jsme měli až 27 strážníků, ale časem se i z ekonomických důvodů jejich počet snižoval. Nejméně nás bylo

19. To bylo v době, kdy někteří odcházeli ke státní policii, armádě, nebo si našli klidnější zaměstnání. Nyní máme 22 strážníků, ale naším plánem je naplnit stav na 24 strážníků. Během třiceti let odešlo celkem 51 strážníků,“ upřesnil Jan Müller, velitel městské policie. Přírozená fluktuace se odráží i na věku strážníků. Nejstaršímu je 63 let, dvěma nejmladším je jednadvacet. „Průměrný věk strážníků městské policie se pohybuje kolem 44 let, přičemž 15 z nich slouží déle než 15 let. Pozitivem je bezpochyby stabilizace pracovního kádru, ovšem vy-

vstávají i negativa spojená s přibývajícím věkem, jako je zvládání nepřetržitého pracovního režimu, náročnějších požadavků kladených na výkon, dvanáctihodinové služby a další,“ poznamenal šef městské policie.

Časem se navyšoval i počet žen. K administrativní síle postupně přibýly strážnice. První dvě nastoupily v roce 1993, o rok později další dvě. „Když nastoupily, začali jsme uplatňovat pravidlo, aby na každé směně pracovala jedna. Ta sice většinou byla na služebně, kde sledovala kamery, brala telefony a se-

pisovala záznamy. V případě potřeby chodily i do terénu. V současné době slouží šest strážnic,“ konstatoval Jan Müller.

Od navýšení stavu strážníků došlo k rozdělení Kopřivnice a místních částí do 20 obvodů, kdy platí pravidlo, že každý obvod má svého strážníka. Ten si musí na každé směně svůj obvod projít a zmapovat v něm veškeré dění. „Od roku 2016, kdy jsme začali na základě veřejnoprávní smlouvy působit ve Štramberku, se počet obvodů navýšil na 21,“ upřesnil velitel městské policie.

Městská policie
Kopřivnice Vás zve na

DEN
OTEVŘENÝCH
DVEŘÍ

služebny
městské policie

u příležitosti 30. výročí založení

středa 27. října 2021
od 9 do 17 hodin
zadní část budovy radnice

Co na služebně uvidíte:
výstroj a výzbroj strážníků
městský kamerový systém
pult centralizované ochrany obyvatel
mobilní radar pro měření rychlosti
dalekohled pro noční vidění
další vybavení

Přijďte se blíže seznámit s prací
našich strážníků!

Pro děti budou připraveny
drobné dárečky.

MĚSTO KOPŘIVNICE

Trio místních kapel živě představí své „novinky“ Divadlo doveze činoherní pohádku

K o p ř i v n i c e (dam) – Tři místní kapely během jednoho večera, taková je nabídka pořadatelů z Živé Mandalý, Piper Records, Dialog Crew a Kachnička Entertainment na sobotní večer. Koncertní trojboj bude 23. října od 19 hodin hostit zdejší Katolický dům.

Na pódiu, které bude řešeno podobně jako na předloňském koncertu Nieriky a LU, se tentokrát potkají Nekola, Drutty a Panenské plameny.

„Napadlo nás dát dohromady Drutty a Nekolu, kteří vydali oceňované desky, ale kvůli covidovým omezením a jiným překážkám svoje desky nejen nepokřtili, ale vůbec si od doby jejich vydání nezahráli před domácím publikem, a Panenské plameny, které

aktuálně dokončují desku,“ vysvětluje výběr kapel na sobotní večer Marek Horyna.

Jako první v sobotu večer zahraje Nekola. Trio kombinující elektroniku a živé nástroje, prostřednictvím kterých produkují záznamy lidských emocí, zveřejnilo desku Lidémoni vloni na podzim. V sobotu Nekola vystoupí v rozšířené sestavě s hosty.

Drutty svou v pořadí druhou desku Doba kameňa stihli vydat ještě před vypuknutím pandemie na podzim 2019. Naplánovaný křest napoprvé zhatila indispozice jednoho z členů a následně přišla lockdownová kulturní hladovka. Deska i bez křtu neunikla pozornosti a hudební novináři jí v anketě „Ceny Britvy“ určili pěkné sedmé

místo celkově a vítězství v kategorii alternativa a noiserock. V sobotu Drutty domácím publiku zahrají nejen skladby z Doby kameňa, ale i nové písničky z další desky, kterou připravují.

Poslední místo v line-upu sobotního trojboje patří Panenským plamenům. Post punkové kvarteto v létě vypustilo ochutnávku v podobě singlu Beskydy z připravované desky Herostratos. Právě repertoár tohoto alba, které by mělo vyjít na přelomu roku, bude náplní vystoupení v Katolickém domě. Deska, na kterou se fanoušci mohou těšit nejen v digitální podobě, ale vyjde také na vinylu, mc kazetě a CD, je natočená, ale vyjít by měla až v závěru prosince nebo na začátku příštího roku.

K o p ř i v n i c e (dam) – Další nedělní divadlo pro děti dostane prostor 24. října v deset dopoledne. To bude kinosál zdejšího kulturního domu hostit pražské CziDivadlo s činoherní pohádkou O princezně, Lucíašovi a makových buchtách.

CziDivadlo založila herečka Hana Czivišová před pěti lety jako svůj autorský, nezávislý projekt. „Ke spolupráci jsme vždy vybírali profesionální kolegy a přátele. Díky jejich tvořivosti a skvělým režijním, výtvarným a hudebním nápadům vzniká hravé autorské divadlo, naplněné hlubokým poselstvím. Jsme divadlo klasických pohádek, které pobaví a zároveň obsahuje morální ponaučení,“ říká o svém ansámblu

Hana Czivišová.

To podle ní platí i o pohádce O princezně, Lucíašovi a makových buchtách, kterou divadlo uvádí v obnovené premiéře od roku 2017. Diváci ve věku od 3 do 11 let se mohou těšit na pohádku o princezně Albertině, která by se ráda vdávala, o čertovi Lucíašovi, vrchním správci pekelného nepořádku, který si hledá nevěstu, a o tom, co se všechno stane, když se spolu setkají. Autorem scénáře i textů písniček, které v představení zazní, je Hana Czivišová. Ve výpravné činoherní pohádce se spolu s ní na jevišti objeví Bronislav Diviš a hlas Belzebubovi v nahrávce propůjčil Miroslav Táborský.

Přehlídku sborů ozvláštní No timers

K o p ř i v n i c e (dam) – Netradičně v neděli 24. října se na půdě Katolického domu v Kopřivnici uskuteční 24. ročník přehlídky pěveckých sborů.

Prvním ze tří hostů pořádajícího Pěveckého sdružení Kopřivnice bude sbor Ondráš z Nového Jičína pod vedením sbormistryně Jitky Jakubíkové. V jeho programu se mohou posluchači těšit například na Dvořákovy Moravské dvojzpěvy, úpravu písně Jaroslava Ježka V domě straší duch nebo bulharskou lidovou píseň Kakva Moma. Dalším, poněkud netradičním hostem bude mužský vokální kvartet No Timers. Aktuálně nejdéle působící barbershopový kvartet v Česku se věnuje specifickému stylu vokální hudby bez do-

provedu hudebních nástrojů, pro který jsou typické složité harmonie nebo časté změny tóniny. Posledním hostem pak budou Porubští trubači, soubor žesťových nástrojů působící při ZUŠ Ostrava Poruba pod vedením Pavla Zatloukala a Michala Zrzavého.

Domácí Pěvecké sdružení Kopřivnice v rámci svého vystoupení uvede v premiéře nové úpravy skladeb tria Ježek – Voskovec – Werich pro klavír a smíšený sbor, ale nabídne i dvě duchovní skladby Kyrie z Missa festiva Johna Leavita a závěrečnou část kantáty Bohuslava Martinů Hymnus sv. Jakuba.

Začátek přehlídky je plánován na 16. hodinu.

První ročník jazzové Aerovky sklídl uznání publika

K o p ř i v n i c e – Uplynulý víkend se zahalil Katolický dům do libivých tónů kytar, saxofonů a piána. Pátek až neděle totiž patřily prvnímu ročníku odloženého festivalu Aerovka Jazzfest. Příznivci této hudby si tak mohli vychutnat největší hvězdy jazzu a swingu z Česka i zahraničí.

Festival konaný na počest kopřivnického rodáka Zdeňka Petra, autora známých písní jako Ten umí to a ten zas tohle, píseň pro Kristýnku či Červená aerovka, propojil svým odvážným programem pojetí klasického, experimentálního i moderního jazzu.

Úvod festivalu patřil milé melancholické dvojici Beatě Hlavenkové

a Oskaru Törökovi. Následně si publikum získal kytarista David Dorůžka a na cestu domů hrál návštěvníkům našlapaný Haus Band.

Druhý den festivalu odstartoval workshop pianisty Emila Viklického, který v Základní umělecké škole Zdeňka Buriana naučil kopřivnické hudebníky kouzlu improvizace a blues. „Z workshopu jsem nadšený. Ačkoliv jsem jen amatérským hudebníkem a zkouším cokoliv, od klavíru po kytaru, pan Viklický mi předal mnoho užitečných tipů, kterých se jistě budu dále ve své tvorbě držet. Skvěle jsme si zahráli,“ zhodnotil workshop jeden z jeho účastníků. Odpoledne odstartovala Marta

Töpferová společně s Latin trio, následoval koncert trumpetisty Laca Décziho, nezaměnitelného svým stylem a charismatem. Dále posluchače nadchlo rozvláčné pojetí jazzu, rytmickými sekvencemi a abstraktními vokály česko-běloruského dua Zabelov Group.

Závěr víkendu patřil jazzovým matadorům Plátev a na rozloučenou zahráli domácí, vždy skvěle naladěni Swingalia.

První ročník Aerovky bezesporu slavil úspěch a nezbyvá než jen doufat, že Kopřivnice podobných akcí zažije do budoucna i více. Potenciál na to jistě má.

Kateřina Holubová

„Filmová hudba nesmí být přizdisráčská,“ říká autorka muziky k Zátopkovi

K o p ř i v n i c e – Zpívající pianistka a skladatelka Beata Hlavenková v pátek zahájila svým koncertem s trumpetistou Oskarem Törökem festival Aerovka. Jaká by podle ní neměla být filmová hudba a jak se jí pracovalo na soundtracku k filmu Zátopek? Dozvíte se v rozhovoru.

Jak se vám líbí na Aerovce a jaké jsou vaše dojmy z koncertu?

Hezky, jeli jsme sice daleko, ale první zastávkou byl rodný dům Emila Zátopka. Marek Horyna, který mě už tady také delší dobu zval, nás tam zavezl. Líbí se mi i prostor tohoto Katolického domu a musím říci, že tady panuje úžasná atmosféra.

Sama jste svou hudbu během koncertu nazvala fúzí. Jak byste specifikovala svůj žánr?

Bráním se označení, že dělám jazz. Už dlouhé roky tuto muziku nedělám, ale rozhodně z ní vycházím. Ovlivnilo mě i studium na ostravské konzervatoři, kde jsem studovala uměleckou hudbu. Je to jedno z dalších východisek pro mou hudbu, ale také mě baví poslouchat různé písničkáře. Myslím, že se pohybuji v tom, co se právě hraje, byť to není ten největší mainstream. Mám ráda Coldplay nebo Radiohead. S tou fúzí si dělám legraci, protože chápu, že pro promotéry a pořadatele je škatulkování důležité. Nejčastěji mě popisují jako multižánrovou.

Kdo je vám blízký z českých interpretů?

Líbí se mi Tata Bojs a Tomáš Neuwerth, který je odtud z Kopřivnice. Nahrál mi bici k jedné písni z nového alba, které vyjde tento měsíc. Líbí se mi i jejich texty, celková hra a ten náboj. Taktéž se mi líbí JAR, Lenka Dusilová, Katarzia nebo David Stypka a jeho pís-

ničky, ty jsou mi velmi blízké a mám je ráda.

Jak probíhá příprava nového alba?

Skvěle, už se těším, jak na konci měsíce spatřím světlo světa. U písní a aranžů je to občas složité, ale spousta věcí si nahraju sama ve studiu. Začíná to prvotní myšlenkou, ta mě nakopne k další tvorbě. Někdy je to zvuk, jindy melodie nebo sled akordů. Nemám jeden návod, snažím se jich mít více, aby mě to nenudilo. Co ale říkám svým studentům na různých workshopech, tak je to, že za kreativní flow je spousta práce. Člověk by měl znát hudební řemeslo, protože potom dokáže pracovat rychleji a lépe. Je to kombinace práce, vzdělávání se a otevření se tomu.

Při tvorbě hudby pro film Zátopek pro vás bylo inspirovací například tempo, kterým Emil Zátopek běhal, jak jste k tomu dospěla, studujete důkladně například životopisy?

Ve svých albech musím mít nějaký koncept. Vždycky mě bavila matematika a ráda ve věcech vidím logický postup, vzorec. Samozřejmě, když dostanu nějakou zakázku, tak si to ráda prostuduji, baví mě najít nějaké východisko, inspiraci, ale zcela racionálně, protože to poté podpoří i tu kreativitu a propojí se tím levá a pravá hemisféra. U Zátopka jsem ale úplně nevěděla, za jaký konec to chytit, takže když jsem si našla tuto frekvenci běhu, tak jsem si uvědomila, že hudba je vlastně taky tep, tempo, takže jsem to propojila. Vždy mi to přijde fascinující, že se to dá propojit.

Jak se vám pracovalo na soundtracku k Zátopkovi?

Byla to dlouhá práce a ne vždy jednoduchá, ale to je na delší vyprávění o filmové hudbě. Já jsem na to trochu pře-

citlivělá, že ne vždy dokoukám film, když mě nebaví hudba k němu. Jsem náročný posluchač. Ale zároveň vím, že ta filmová hudba by neměla brát pozornost diváka, ale taktéž by neměla být „přizdisráčská“. I pro mě to byl velký kus hledání, a jestli se to povedlo, to už musí posoudit diváci. Já jsem se opravdu snažila ze všech sil.

Když už jsme u Zátopka – máte ke Kopřivnici a k tomuto regionu nějaký citový vztah?

Nejsem úplně zdaleka, pocházím z Vendryně, což je nějakých 40 kilometrů, ale musím říci, že Kopřivnici jsem navštívila jako dítě, takže už je to hodně dávno. Ale byla jsem ve Štramberku, ve Frenštátě pod Radhoštěm, kde jsou úžasní muzikanti. Mám to tu ráda, i když se tu nedostanu tak často.

Možná i proto jste přijala nabídku tvořit hudbu pro Zátopka, protože je to kus vašeho domova?

Dá se to tak říct. Nemyslím si, že mě oslovili s tímto podtextem, ale možné to je, ačkoliv jsem se na to nikdy neptala. Když jsem pracovala na Dukle 61, tak to bylo zajímavé, protože když jsem studovala na ostravské konzervatoři, tak jsem dojížděla do školy denně z Vendryně a v místech, kde jsou doly, potkávala horníky. Takže je znám výborně, znám jejich tvrdost. Když mě tenkrát oslovili, tak já byla úplně nadšená, protože je to něco, odkud jsem. Věřím, že věci se dějí tak, jak se dít mají, a nejspíš to takto bylo i s prací pro tento film.

Kdybyste srovnala projekty Zátopka a Dukly, bylo to pro vás něco jiného?

Určitě, bylo to úplně jiné téma. U Dukly, když jsem dělala nějaké těžké scény, tak jsem prožívala hluboký smutek.

Beata Hlavenková zahrála v Kopřivnici v rámci prvního dne premiérového ročníku Aerovka Jazz Festu.

FOTO: KATEŘINA HOLUBOVÁ

měla rozbřechet štěstím. Tak jsem si říkala: „Jo, když to funguje potřetí, tak je to dobrý.“

S novým albem se můžeme těšit na něco podobného jako Sně?

Myslím, že na albu Žijutě je rozdíl v tom, že album Sně bylo více komorní, nahrané v duu s Oskarem Törökem. Na novém albu mám celkem 11 hostů. Mám tam třeba Riche Perryho, slavného jazzového saxofonistu, který mi nahrál sólo do písničky, kde hraje na bici Tomáš Neuwerth. Takže na novém albu propojím New York s Kopřivnicí. Je tam dokonce i písnička, kterou jsem dělala s Davidem Stypkou

Pustil to večer mezi pár známých na jednom písničkářském kempu a řekl: „Beát, pojďme to dodělat.“ Já na tom bohužel začala pracovat až poté, co jsem měla k dispozici jen jeho demo zpěvy, ale myslím si, že je tam hodně slyšet, že přesto, že to bylo jen demo, tak to bylo absolutně úžasné a má to své kouzlo. To mě hodně těší, že ta písnička tam nakonec vychází, navíc ještě s takovým názvem alba. Je tam třeba Otto Klempeř z JAR, má jeden takový melodramatický projev v jedné písni.

Jak jste prožívala uplynulý rok?

Já jsem naštěstí prožívala lockdown tak, že jsem měla

i spousta věcí, které už tak pozitivní nejsou. Například to, že učím na newyorské univerzitě, ale už třetí semestr nemáme studenty, protože tady žádní Američané nepřilétají.

Stejně jako se málo hrálo a nebylo to úplně nejjednodušší, věřím, že se to nějak zlepší. Už bych nerada do dalšího lockdownu kvůli své práci, kterou mám ráda, a také proto, že lidé kultura spojuje a je nezbytnou součástí budování empatie, protože kdo je ochotný jít na muziku či do divadla, tak je do určité míry empatický, což je vlastnost, která bohužel ve společnosti mnohokrát chybí.

Kateřina Holubová

Místní plochodrážní ovál zavřeli junioři Badmintonisté hráli celostátní turnaje

K o p ř i v n i c e (cab) – Mezinárodní mistrovství ČR juniorských družstev zakončilo v neděli 10. října závodní sezonu na kopřivnickém plochodrážním ovále. O mistrovský titul se utkalo sedm dvojic a podle předpokladů jej získalo duo z Olympu Praha Petr Chlupáč a Daniel Klíma, kteří vyhráli všech šest svých jízd.

Kopřivnický klub nasadil do bojů dvě česko-polské dvojice – za Walbo Kopřivnice jel Radek Bambuch s Kajetanem Kupiecem, za SPT Kopřivnice pak Jakub Sazovský s Marcelem Krzykowskim. Původní plán postavit tým ve složení Jan Macek a Bartłomiej Kowalski, který vloni získal bronzovou medaili, vzal za své v polovině září, kdy si kopřivnický odchovanec zlomil při Poháru přátelství ruku. Nepomohlo ani oddálení termínu šampionátu, Mackova re-

konvalescence si vyžádala nakonec delší čas.

S plným bodovým ziskem tak v Kopřivnici triumfovali Chlupáč s Klímou, druhé místo obsadil první tým AK Markéty Praha ve složení Pavel Kuchař s Jaroslavem Vaničkem a třetí skončila dvojice AMK ZP Pardubice Jan Janiček a Daniel Šilhán. Překvapením byla čtvrtá příčka juniorských reprezentantů Matouše Kameníka a Vojtěcha Šachla na strojích o kubatuře 250 ccm. Na páté pozici se umístil Bambuch s Kupiecem, o bodový zisk se však v celé míře podílel 15letý polský jezdec, neboť Bambuch se od druhé jízdy potýkal s technickými problémy a výsledkem byl zadřený motor. Šesté místo obsadila druhá „domácí“ dvojice Sazovský s Krzykowským a výsledkovou listinu uzavřel druhý tým pražské Markéty Michal Baštecký a Jakub Exler.

Gymnastky zavedly na republikové úrovni

O s t r a v a, K o p ř i v n i c e (cab) – Devět závodnic Gymnastického klubu TJ Sokol Kopřivnice se kvalifikovalo z krajského přeboru na Mistrovství ČR ve sportovní gymnastice jednotlivkyň, které se pro šest výkonnostních stupňů konalo od pátku 1. do 3. října v Ostravě. Nejlepšího výsledku dosáhla Šárka Kubínová, jež obsadila v konkurenci 33 gymnastek kategorie VS 5 B (r. 2007–09) pátou příčku, se stejným počtem bodů jako čtvrtá Kristýna Holá z TJ Jičín. V téže kategorii po nevydařeném vystoupení na bradlech a prost-

ných obsadila 33. místo Lucie Kahánková. Dalším solidním umístěním je i devátá příčka Kateřiny Takáčové mezi 29 účastnicemi kategorie VS 6 B (r. 2006 a starší). V této kategorii pak ještě obsadily Petra Schindlerová 18. místo, Zuzana Goršanová 20. místo a Elisabeth Prusénová 28. místo. Děvkám v kategorii VS 4 B (r. 2009–11) se příliš nedařilo, Bára Kahánková skončila v konkurenci 49 závodnic 28., Olivie Pešatová 44. a o dvě pozice za ní se umístila Natálie Vu.

V sobotu 9. října pak Ko-

přivnice hostila Přebor Moravskoslezského kraje jednotlivkyň pro nepostupové kategorie zákyň. Celkem se tohoto závodu zúčastnilo 46 gymnastek a dvěma domácím zástupkyním se podařilo prosadit na medailové pozice. Shodně třetí příčku obsadily Tereza Prokopová v kategorii VS 0 B (r. 2012 a starší) a Lucie Koptíková v kategorii VS 1 B (r. 2012 a st.). V této kategorii pak skončily čtvrtá Vendula Burýšková a jedenáctá Jana Nesvadbová. V kategorii VS 0 A (r. 2013/14) obsadily Linda Vu páté místo a Ema Kahánková 11. místo.

Tomáš Vrzal získal historicky první titul mistra ČR v paralukostřelbě

K o p ř i v n i c e – Osud si s ním nepěkně zahrál, ale nevzdal se a dál se věnuje sportu. Kopřivničan Tomáš Vrzal, původem z Rožnova pod Radhoštěm, jezdil závodně na kole a cizí mu nebyl ani jakýkoliv jiný sport. Při tréninku mu však řidička automobilu nedala přednost a způsobila mu velmi vážná zranění s doživotními následky. Upoután na invalidní vozík se tak musel vzdát své milované cyklistiky. Po pěti letech od úrazu našel zalíbení v paralukostřelbě, ve které nyní sbírá první úspěchy. Splnil nominační kritéria pro zařazení do národní reprezentace a v polovině září se stal historicky prvním mistrem ČR v paralukostřelbě v kategorii Open.

Mohl byste popsat, co se tenkrát přihodilo?

Úraz se mi stal na podzim roku 2013 při tréninku na kole. Jel jsem přes křižovatku po hlavní a řidička automobilu mi nedala přednost a srazila mě.

Cyklistice jste se tedy věnoval na závodní úrovni?

Ano, jezdil jsem na horském kole Český pohár, Kolo pro život, Beskyd Tour a místní závody. Bavily mě ale i další sporty, takže kromě cyklistiky jsem hrál basketbal, dělal jsem spinning, plavání, fitness, rád jsem chodil po horách. Byl jsem velmi aktivní a také měl skvělé zaměstnání.

Měl jste po úraze hned myšlenky vrátit se ke sportu?

Určitě ne. Trpěl jsem velkými bolestmi a psychickými potížemi. Prioritou bylo postavit se znova na nohy a normálně chodit. Trvalo několik let, než jsem začal přemýšlet o tom, že bych zkusil nějaký sport nebo vůbec cokoliv. Z aktivního života jsem se najednou ocitl jakoby ve vězení, zavřený sám v bytě, nikam jsem se bez cizí pomoci nedostal. Trpěl jsem depresemi, bolestmi a bylo to celkově hodně náročné a smutné

Kopřivničan Tomáš Vrzal usiloval o nominaci na letošní paralympiádu, kvalifikační závod mu ale nevyšel. Cílem je tak Paříž 2024.

období.

Pomohla vám jej překonat rodina nebo přátelé?

Bohužel pomoc od rodiny nepřišla. Jediný člověk, který mi zůstal nápomocný, je moje dlouholetá kamarádka Irenka Jandová. S tou jsem se znal již několik let před úrazem. Bez ní bych to období rozhodně nezvládl a i nyní mi pomáhá například s přepravou k lékaři, na vyšetření, závody, soustředění apod. Bohužel nemám automobil, je pro mne finančně nedostupný, takže nebyť cizí pomoci, byl bych stále jen zavřený doma.

Co byl ten impuls začít se sportem?

Na podzim roku 2018 jsem byl na rehabilitaci v Darkově, kde jsem potkal lukostřelkyni Lenku Kuncovou z Frenštátu pod Radhoštěm. Ta se mě zepřítala, zda bych nechtěl vyzkoušet lukostřelbu. Upřímně, moc se mi do toho nechťelo, a to hned z několika důvodů. Obával jsem se finanční náročnosti tohoto

sportu. Vůbec jsem si nedokázal představit, jak se budu dopravovat na trénink a závody, když nejsem mobilní. Nechal jsem se ale přemluvit a začátkem r. 2019 mě Lenka vzala do Prahy za odborníky. Vše jsem si v klidu vyzkoušel, místní trenéři se na mě podívali, jestli bych byl vůbec schopen dělat tento sport. Dohodli jsme se, že to tedy vyzkouším, a zapůjčili mi starší vybavení. Ze začátku jsem absolvoval několik tréninků s Lenkou ve Frenštátě pod Radhoštěm.

Jak tedy probíhaly začátky?

Trenéra jsem neměl a nemám dodnes, učil jsem se z videí, četl různé články o technice, sbíral cenné rady od kolegů atd. Vybavení, které jsem měl zapůjčené, mi úplně nesedělo. Celé to mé snažení byl takový pokus-omyl. Tréninky byly velmi náročné, neboť jsem si musel k terčovnici pro nastřílené šípky jezdit 50 m tam a zpět ručně na vozíku, což

P a r d u b i c e, P r a h a (cab) – Turnajů GPA, tedy celorepublikové úrovně, se o prvních dvou říjnových víkendech zúčastnili kopřivničtí badmintonisté, nikomu se však na stupně vítězů prosadit nepodařilo. V Pardubicích hrála v sobotu 2. a v neděli 3. října kategorie U15 a nejdále se v pavouku dostal Jakub Raška ve smíšené čtyřhře s Terezou Czajovou z Orlové, kteří vypadli ve čtvrtfinále, stejně jako Natálie Krajčí s Agátou Čmielovou (SK Vitality Slezsko) ve čtyřhře. Do druhého kola se pak dostali Libor Raška s Natálií Krajčí v mixu a Libor Raška ve dvouhře. Přes první kolo ale neprošli v singlu Jakub Raška ani Natálie Krajčí, ve čtyřhrách pak oba Raškovi.

Druhé kolo bylo maximem pro kopřivnické hráče kategorie dospělých na Memoriálu Konstantina Holobradého, turnaji GPA dospělých, který v Praze proběhl od pátku 8. do neděle 10. října. Martin Sliva s Jakubem Sagáčikem ve čtyřhře podlehl v této fázi pavouka nasazeným jedničkám Lukáši Holubovi a Janu Hubáčkovu (TJ Montas Hradec Králové). Ve dvouhře Martin Sliva vypadl v prvním kole

s pozdějším finalistou Janem Janošíkem (Sokol České Budějovice) a Jakub Sagáčik s Kateřinou Frischovou (TJ

Sokol Klimkovice) po zvládnuté páteční kvalifikaci prohráli v sobotním hlavním turnaji hned v prvním zápase.

v ý s l e d k y
♦ Florbal: st. žáci (MS liga): FBC Vikings Kopřivnice – FbC Coyotes Jablunkov 7:4; st. žákyně (Liga – sk. 7): FBC Vikings DDM Kopřivnice – Asper Šumperk 0:4, – FbK H. Suchá 0:6.
♦ Fotbal: muži (12. kolo III. tř.): FK Štamberk/Spartak Lubina – TJ Olbramice 0:2; dorost (12. kolo KS sk. B): TJ Vendryně – FC Kopřivnice 2:1, TJ Bystřice – FC Vlčovice-Mniší 6:1; st. žáci (12. kolo KP): FK Nový Jičín – FC Kopřivnice 7:0; st. žáci (8. kolo OP sk. A): Fotbal Fulnek – Spartak Lubina 3:2; st. žáci (4. kolo 3. tř. sk. A): FK Hodslavice – FK Štamberk 2:3; ml. žáci (12. kolo KP): FK Nový Jičín – FC Kopřivnice 7:2; st. příprava (2. kolo OP): FK Primus Příbor – FC Kopřivnice 21:1; st. příprava (2. kolo OS sk. A): Spartak Lubina – TJ Trojanovice Bystř 2:14; ml. příprava (2. kolo OP): FK Primus Příbor – FC Kopřivnice 18:8; ml. příprava (6. kolo OS sk. B): TJ Olbramice – Spartak Lubina 6:24.
♦ Házená: muži (6. kolo MSL): Meteor Orlová – KH ISMM Kopřivnice B 24:23; st. dorostenci (5. kolo I. ligy – Divize Morava): KH ISMM Kopřivnice – Házenkářská akademie Olomouckého kraje A 30:28; ml. dorostenci (5. kolo I. ligy – Divize Morava): KH ISMM Kopřivnice – Házenkářská akademie Olomouckého kraje 32:40; st. žáci (3. kolo MSL sk. I): KH ISMM Kopřivnice A – HC Zubří A 21:19; ml. žáci (3. kolo MSL sk. I): KH ISMM Kopřivnice – Pepino SKP Frýdek-Místek A 25:19, – HCB Karviná 24:20.
♦ Hokej: junioři (8. kolo RLJ sk. 11–12): HC Černí vlci – HC Bobří Valašské Meziříčí 2:3; dorost (9. kolo RLD sk. 12): HC Černí vlci – HC Brumov-Bylnice 6:3; 8. tř. (9. kolo LSŽ): HC RT TORAX Poruba – HC Kopřivnice 9:3; 7. tř. (8. a 9. kolo LSŽ sk. 6): HC Kopřivnice – HC Oceláři Třinec 4:8, – HC AZ Havířov 2010 4:12; 6. tř. (9. kolo LMŽ): HC RT TORAX Poruba – HC Kopřivnice 12:4.
♦ Stolní tenis: OP I. tř. (5. kolo): TJ Mořkov A – ASK Tatra Kopřivnice B 5:13.

děkovat paní ředitelce a městu Kopřivnice, že mi zde umožnili trénovat. Za deště nebo v zimě se připravuji ve sklepech paneláku, kde trénuji techniku na krátkou vzdálenost nebo střelbu na 18 m, samozřejmě za dohledu všech bezpečnostních opatření. Bohužel nikde v okolí není dostupná velká hala na 50 m, kde by se dalo i v zimě připravovat na outdoorovou sezonu.

Jak často trénujete?

Když mi to zdraví dovolí, tak pětkrát týdně dvě až čtyři hodiny denně. Je to závislé na tom, jak se zrovna zdravotně cítím. Střídám lukostřelbu s rehabilitací a posilovacím tréninkem. Samozřejmě je potřeba i regenerovat, a tak občas dojíždím na místní bazén v poliklinice, kde je vše přizpůsobeno pro vozíčkáře. Je zde velmi ochotný a vstřícný personál, který mi je vždy nápomocen. Zaměřuji se i na dechová cvičení a mentální trénink.

Kdy jste byl poprvé na závodech?

Po prvních třech měsících, co jsem s lukostřelbou začal, nám vedení klubu (pozn. red. SK Nové Město nad Metují) zajistilo soustředění s kanadským reprezentačním trenérem Vladem Kopecským. Ten mě hodně motivoval, viděl ve mně potenciál, a tak jsem si řekl, že se pokusím v tomto sportu něčeho dosáhnout. V červenci 2019 jsem pak absolvoval první závod – Světový pohár v Novém Městě nad Metují. Skončil jsem sice až v závěru výsledkové listiny, ale i tak to byl nezapomenutelný zážitek, zkušenost a moc jsem si tu atmosféru užil. Poté následovaly menší závody, kde už jsem se umístil i na stupních vítězů.

Následoval ale covidový rok 2020, který vás asi zabrzdl.

To ano, a nejen mě. Naštěstí jsem mohl trénovat a připravovat

vat se v již zmíněném panelovém sklepech. V létě se vše na chvíli rozvolnilo, tak proběhlo i několik závodů. Na MČR dospělých jsme jako tým obsadili 4. místo. Bohužel na podzim i v zimě se v důsledku covidové pandemie znovu vše uzavřelo. Letošní rok měl začít mistrovstvím Evropy v Itálii, což měl být první nominační závod na paralympiádu. Ten byl zrušen právě v důsledku stále se nelepšící situace kolem covidu.

Dostáváme se tedy k tomu, že v současné době jste už v české paralukostřelkové reprezentaci. Mohl jste startovat na letošní paralympiádě v Tokiu?

O nominaci jsem usiloval na Světovém poháru v Novém Městě n. M., která byla pro ty, co ještě neměli účast jistou, poslední šancí. Bohužel mi závod nevyšel podle mých představ a letenku do Japonska jsem nevybojoval. Nicméně další paralympiáda je už za tři roky a já podniknu vše pro to, abych se na ni nominoval.

Chut' jste si ale spravil na zářijovém mistrovství ČR.

Ano, stal jsem se historicky prvním mistrem ČR v paralukostřelbě. Finále dospělo až do rozstřelu, neboť jsme měli se soupeřem Leošem Bartošem stejné skóre po patnácti vystřelených šípech. Rozhodl jeden šíp, on trefil devítku, já desítku.

Jaké závody vás čekají v blízké budoucnosti?

V únoru 2022 bych se velmi rád zúčastnil mistrovství světa v Dubaji, ale vše bude záležet na tom, zda se mi podaří získat dostatek financí. Dále bych se chtěl zúčastnit Evropského poháru v Itálii a Světového poháru v Novém Městě n. M. V neposlední řadě bych rád startoval na obou mistrovstvích ČR – pro dospělé i pro paralukostřelce.

Kristina Čablová

Házenkáři cíl splnili, zvítězili v obou zápasech

Fotbalisté se díky vítězství dostali na třetí příčku

K o p ř i v n i c e (cab) – Kopřivničtí házenkáři zvládli v minulém týdnu porci dvou zápasů skvěle. V úterý 12. října si ve třetím kole Českého poháru poradili s celkem MHK TAEDA Karviná, v sobotu 16. října pak na domácí palubovce brali dva body ve velmi důležitém duelu s Hranicemi, který se hrál jako sedmé kolo Strabag Rail extraligy.

V úterním pohárovém zápase vzdorovalo karvinské druholigové mužstvo MHK TAEDA celý první poločas, ten druhý však již byl v plné režii Kopřivnice, která tak s přehledem postoupila do osmifinálové fáze. V sobotu ji ovšem čekalo extraligové utkání s Hranicemi. Ty ještě letos nebodovaly, jenže body potřeboval jako sůl po dvou

prohrách v řadě také kopřivnický celek. Zápas se od začátku vyvíjel podle papírových předpokladů a v 11. min. vedla Kopřivnice již 7:2. Na vývoj skóre reagoval hostující trenér oddechovým časem, ale ani ten nezafungoval a do šatny odcházely Hranice s mankem osmi branek.

Druhou půli sice zahájily nepovedeným útokem, načež kopřivnické vedení navýšil Hanus, pak ovšem přišla série pěti vstřelených branek hostů a ve 35. min. tak bylo skóre již jen 17:13 ve prospěch Kopřivnice. Ta ale drama nepřipustila, vedení si hlídala a v závěru ho ještě navýšila na konečnou podobu 30:22.

„Náš týdenní cíl jsme splnili. Postoupili jsme do dalšího kola Českého poháru a uhráli dva body s Hranicemi, takže

naprostá spokojenost. V zápase s Hranicemi jsme odskočili hned na začátku a měli celý zápas pod kontrolou. Pouze nám trochu nevyšel začátek druhého poločasu, kdy jsme jasně upozorňovali, abychom si dali pozor na vstup. Soupeř dokázal snížit na rozdíl čtyř branek, ale poté jsme znovu odskočili a zápas v klidu kontrolovali,“ zhodnotil utkání kopřivnický trenér Lubomír Veřmiřovský.

Ze statistik házenkářů KH ISMM Kopřivnice v utkání Českého poháru (12. 10.) a 7. kola Strabag Rail extraligy (16. 10.): MHK TAEDA Karviná – KH ISMM Kopřivnice 25:36 (14:15); sestava a branky Kopř.: Žingor, Chalupa – Střelec 2, Ježek 3, Jan Gřes 8, Čadra 4, Petřík 2/1, Polcar 1, Adamovic 2, Brito Benítez 5, Musálek 1, Hanus 4, Bukovský 3; sedmimetrové

hody: 2/2 – 1/1; **vylovení:** 4:5; **KH ISMM Kopřivnice – TJ Cement Hranice 30:22 (16:8);** sestava a branky **Kopř.:** Žingor 1, Chalupa – Střelec 1, Ježek 3, Zima, Jan Gřes 8, Čadra 2, Petřík 1, Polcar, Grizelj 4/1, Adamovic, Doležel, Brito Benítez 3, Musálek 3, Hanus 4, Bukovský; **sedmimetrové hody:** 1/1 – 6/3; **vylovení:** 5:7.

Strabag Rail extraliga po 7. kole									
1. Karviná	7	7	0	0	216:165	14			
2. Plzeň	7	6	0	1	240:179	12			
3. Lovosice	7	5	0	2	235:198	10			
4. N. Veselí	7	5	0	2	207:204	10			
5. Zubří	6	4	0	2	166:147	8			
6. KP Brno	7	4	0	3	199:199	8			
7. Kopřivnice	7	3	0	4	201:201	6			
8. Dukla Praha	7	2	1	4	185:198	5			
9. HBC Jičín	7	2	0	5	188:205	4			
10. Frýd.-Míst.	6	1	1	4	170:174	3			
11. Maloměřice	7	1	0	6	167:226	2			
12. Hranice	7	0	0	7	139:217	0			

Tým žen se potýká s fyzickou a úzkým kádrem

L u b i n a (cab) – Se sedmi prohrami a bez bodu zůstávají fotbalistky FC Kopřivnice v Moravskoslezské divizi žen sk. A. Nic na tom nezměnilo ani utkání osmého kola proti Brušperku, které odehrály na hřišti v Lubině v neděli 17. října a v němž prohrály 1:6.

Tradiční ženský fotbalový tým hrající pod hlavičkou Spartak Lubina funguje od loňské sezony již pod kopřivnickým klubem, letos se však potýká s nedostatkem hráček.

„Vloni jsme měli i družstvo dorostenek, ale pak přišla další vlna covidu a dost hráček ubylo. Navíc nemají fyzickou, netrénovaly, proto teď prohráváme zápasy. Před rokem na tom byly podstatně lépe, pohybovali bychom se v popředí tabulky. Paradoxně teď míváme druhé poločasy lepší než první,“ vysvětlil nepříznivou bilanci v tabulce a hrozivé skóre vstřelených a obdržených branek 6:38 trenér ženského mančafu FC Kopřivnice Václav Sogel.

Věkové rozpětí fotbalistek v týmu je od 15 do 56 let. „Holky mají super partu, a věkový rozdíl tak není pro-

Zuzana Klečková byla jedinou skórující hráčkou družstva žen FC Kopřivnice v nedělním utkání proti Brušperku.

blémem. Potřebovali bychom ale posily, máme pár zraněných hráček, jedna teď oznámila těhotenství. Jeden zápas jsme museli odehrát pouze v deseti, v ostatních buď nemám nikoho

na střídání, nebo jednu dvě hráčky. U nás ale tolik neřešíme výsledky, hlavně je dobrý pocit ze hry, ať si holky zápas užijí. Pokud by měla některá dívka či žena zájem, určitě budeme za

Vlčovice přivezly z Tisku alespoň bod

FK Tísek – FC Vlčovice-Mniší 2:2 (2:2)

T í s e k (cab) – Přímý souboj o to nepropadnout se znovu na dno tabulky I. B tř. sk. D fotbalisté FC Vlčovice-Mniší zvládli. V neděli 17. října remizovali ve 12. kole s Tískem, na lepší pozici se však kvůli tomu neposunuli. Jako první otevřeli skóre v 10. min. domácí, kdy po dlouhém autu poslal jemnou tečí míč na zadní tyč Šebák. Vlčovice však odpověděly již za šest minut, kdy Štefek leváčkou obšťelil bránícího hráče i gólmana a trefil přesně šibenici. Ve 30. min. nastřelil Světlík pouze tyč brány Tisku, ten byl o osm minut později úspěšnější. Na středu se Šebák otočil kolem obránce a trochu se štěstím po druhé v utkání prostřelil Nezvodu. Mužstvo Vlčovic ovšem stihlo do přestávky vyrovnat. Po rychle rozehraném autu ve

44. min. přihrával Štefek na nabíhajícího Světlíka, který z levého rohu šestnáctky míč nasměroval na zadní tyč a brankář kryjící si přední tyč na něj nedosáhl.

Ve druhé půli utkání se Tísek tlačil do zakončení, ale nechával v obraně mezírky, jimiž se snažili vlčovičtí fotbalisté pronikat. Tyto brejky však ke gólu nevedly a občas skončily odpískáním hraničního ofsajdu. O body se tak oba celky rozdělily. „Hra byla vyrovnaná se šancemi na obou stranách. Tísek nás občas přitlačil v obraně, ke střele se ale dostal výjimečně a hrozil hlavně ze standardek. My byli nebezpeční především po křídlech. Chvilí nám ale trvalo, než jsme zjistili, že nerovný terén neumožňuje hrát po zemi. Pak už jsme byli Tisku rovnocenným soupeřem a mít více štěstí v proměňování šancí,

máme tři body,“ podotkl vedoucí vlčovického družstva Petr Jalůvka.

Branky Vlčovic: 16. Štefek, 44. Světlík; **sestava Vlčovic:** Nezbeda – D. Harabiš, L. Lichnovský, Růžička, Chytil, R. Slezák, R. Jalůvka, Světlík, Štefek, Socha (61. O. Slezák), Motůz.

I. B tř. mužů sk. D po 10 kolech									
1. Jeseník n. O.	10	8	1	1	34:9	25			
2. Tichá	10	6	2	2	22:12	20			
3. Kopřivnice	10	5	4	1	31:11	19			
4. Starý Jičín	10	5	4	1	25:14	19			
5. Kozlovice	10	6	1	3	28:22	19			
6. Lískovec	10	6	0	4	32:17	18			
7. Spálov	10	4	1	5	24:16	13			
8. Fryčovice	10	3	3	4	15:16	12			
9. Ostravice	10	3	2	5	25:22	11			
10. Veřovice	10	2	4	4	13:23	10			
11. Skotnice	10	2	3	5	15:33	9			
12. Mořkov	10	2	2	6	18:29	8			
13. Vlčovice	10	2	1	7	11:37	7			
14. Tísek	10	1	2	7	10:42	5			

kohokoliv rádi,“ dodal Sogel. Do soutěžního zápasu za ženy lze nastoupit od 15 let, mladší pak mohou hrát společně s kluky v odpovídajících kategoriích.

Hokejisté si prohráli zápas koncovkou

HC ISMM Kopřivnice – HHK Velké Meziříčí 3:5 (0:0, 2:2, 1:3)

K o p ř i v n i c e (cab) – Velmi blízko zisku aspoň bodu byli kopřivničtí hokejisté v prvním sobotním domácím utkání sezony, v němž 16. října hostili Velké Meziříčí. Ale ani odveta za úvodní druholigové kolo úspěšná nebyla, po dvou inkasovaných brankách v poslední minutě vyšla Kopřivnice z osmého kola poražena.

Vstup do utkání měl tým Jaroslava Kofroně výborný, z mnoha šancí, stejně jako v přesilovce se však prosadit nedokázal. Skóre se měnilo až zkraje druhé třetiny, kdy nejprve ve 23. min. poslal Kopřivnici do vedení po rychlém přechodu do útočného pásma a nahrávce od Haringa Pindel, o necelou minutu později ale srovnal z dorážky po samostat-

ném úniku Strnad. V polovině utkání za zády hostujícího gólmana Krejčího pouze zvonila tyč a ve 34. min. se z vedoucího gólu radovali Velkomeziříčtí. Do šatny se přece jen odcházelo za vyrovnaného stavu, půl minuty před přestávkou se trefil při hře čtyři na čtyři Suchý.

Na začátku závěrečné periody hosté znovu odskočili, když Šindelku ihned po vha-zování prostřelil od modré Ambrož, jenže v 55. min. po tlaku v útočném pásmu srovnal Štěpánek. Utkání již pomalu mířilo do prodloužení, s čímž se ovšem nesmířili hráči z Vysočiny. Necelou minutu před třetí sirénou překonal kopřivnického brankáře z velkého úhlu Maškera a 15 s nato přidal pojistku vítězství trefou do prázdné brány Paták. „Dnes jsme selhali v koncovce. Když

už nedáme góly z vyložených šancí, nemůžeme vyhrát. Věřím ale, že se k nám konečně přikloní i štěstí a začneme bodovat,“ dodal k utkání kopřivnický trenér Kofroň.

Branky Kopřivnice: 23. Pindel (Haring), 40. Suchý (Štěpánek), 55. Štěpánek (Seidler); **sestava Kopř.:** Šindelka (Kučera) – Krzak, Štěpánek, Bail, Marek, T. Fojtík, M. Mach – Seidler, Suchý, Pokorný, Pindel, Pěničik, Indrst, Haring, J. Mach, Gola, Pargač, Sluštík.

Náskok dvou branek si Kopřivnice vzala zpět již po třech minutách druhé půle. Kelnar svým důrazem donutil k chybě domácího brankáře i stopera a skóroval do prázdné brány. Dvougólový náskok si už kopřivničtí fotbalisté pohlídali. „O soupeři jsem věděl, že je nebezpečný, takže tři body jsou skvělé. I náš herní projev začíná být konstantní. Hlavně prvních 25 min. dnes bylo kombinačně velmi dobrých, tak bych si to představoval. Pak nás sice poznamenalo zranění Ollendera, ale dokázali jsme se našťestí oklepat. Konec druhého poločasu už nebyl tak dobrý, důležitá je ovšem výhra,“ byl spokojený trenér Bedrich.

Branky Kopřivnice: 3. Kudělka, 27. Kalich, 48. Kelnar; **sestava Kopř.:** Beňo – Ermis, J. Okřesík, Marek, Kalich, Ollender (25. Vahala), Kelnar, Kudělka (79. Babinec), Gonda (66. M. Makový), Kocmich, Vrba (79. Hruška).

Petra Benišová se prosadila v Rakousku na stupně vítězů

K o p ř i v n i c e (cab) – Na medailové pozice se dokázala prosadit kopřivnická badmintonistka a česká reprezentantka Petra Benišová na turnaji evropského okruhu kategorie do 17 let Austrian U17 International 2021, který probíhal od pátku 8. do neděle 10. října v rakouském Maria Enzersdorf. Ve čtyřhře dívek s Terezou Círókovou (SK Brno Slatina) měly v prvním kole volný los, ve druhém porazily po třísetové bitvě nasazené dvojky, domácí hráčky Lenu Krug a Chiaru Rudolf, a stejně tak ve třech setech zdolaly slovinskou dvojici Iva Koša s Mancou Župančič. V semifinále už ale české reprezentantky nestačily na nasazené trojky turnaje Polky Emilii Jochacy a Kingu Stokfisze a obsadily dělené třetí a čtvrté místo.

Petra Benišová hrála i ostatní dvě disciplíny. Ve smíšené čtyřhře s Patrikem Hrazdírou (Badminton FSpS MU) měli jako nasazené čtverky v prvním kole volný los, v dalších dvou kolech porazili ve dvou setech nejprve polský pár Szymon Tur-ski a Lena Jachimek a poté i německou dvojici Kjell Wagener a Carina Karmann. Ve čtvrtfinále však po třech vyrovnaných setech podlehl polskému páru Igor Jasek a Kaja Ziółkowska. Ve dvouhře pak kopřivnická badmintonistka měla rovněž v prvním kole volný los, ve druhém si poradila se Švýčarkou Laurou Věgh, ve třetím kole ale prohrála s jednou z favoritek, nasaze-nou čtyřkou dvouhry Kingou Stokfisze.

už nedáme góly z vyložených šancí, nemůžeme vyhrát. Věřím ale, že se k nám konečně přikloní i štěstí a začneme bodovat,“ dodal k utkání kopřivnický trenér Kofroň.

Branky Kopřivnice: 23. Pindel (Haring), 40. Suchý (Štěpánek), 55. Štěpánek (Seidler); **sestava Kopř.:** Šindelka (Kučera) – Krzak, Štěpánek, Bail, Marek, T. Fojtík, M. Mach – Seidler, Suchý, Pokorný, Pindel, Pěničik, Indrst, Haring, J. Mach, Gola, Pargač, Sluštík.

II. liga mužů sk. V po 8. kole									
1. Nový Jičín	8	6	1	0	1	25:22	20		
2. Opava	8	3	2	2	1	22:19	15		
3. Vel. Mez.	8	5	0	0	3	26:25	15		
4. Val. Mez.	7	3	1	1	2	26:15	12		
5. Žďár n. S.	8	3	1	0	4	27:30	11		
6. Kopřivnice	8	2	1	1	4	25:27	9		
7. Kometa B	8	2	0	2	4	22:24	8		
8. Hodonín	7	1	0	0	6	13:24	3		